

Гарун Олесь

Біографія

27 квітня 1887 — 20 липня 1920

білоруський поет, письменник, публіцист, діяч "Білоруського відродження" початку XX століття

Народився в робітничій сім'ї, у молоді роки брав участь у революційному русі, 9 років провів у засланні в Іркутській губернії, що відбилося в його творчості.

У 1917 році випустив збірник віршів "матчина дар", в основу яких покладено народні повір'я, казки та легенди.

Гарун — поет нашенівського періоду. Він відводить значне місце мотивами білоруського відродження. Думка про національне відродження пов'язана у Гаруна з ідеєю соціальної перебудови суспільства. З сучасного йому дійсності він бере образи крайнього зубожіння, покинутості.

Гарун відомий, крім того, як автор п'єс для дитячого театру, в яких, на думку критики, проявив виключно тонке розуміння дитячої душі. Випущеної в 1920 книжкою "Живия казкі для дзіцячага театру" Гарун був одним з перших авторів дитячої художньої літератури в Білорусії.

Проза Олесь Гаруна переважно виходила під псевдонімом І. Живіца.

Алесь Гарун помер 20 липня 1920 і був похований на Раковицькому кладовищі в Кракові, Польща.